

faste, da de nye Racer hver kun er fundet paa et snævert begrænset Omraade og derfor maa kunne udryddes.

Lignende Iagttagelser er samtidig meddelt af *Blattny* (Sbornik cesk. akad. zemed., Praha, Jg. 17, Hft. 1, 40—46, 1942). (H. Blunck).

Gudrun Johansen.

Æblernes røde Farve.

R. B. Dustman & I. J. Duncan: Effect of certain thiocyanate sprays on foliage and fruit in apples. *Plant physiology* Bd. 15, Side 343—348, 1 Farvetavle. 1940.

Undersøgelser ved West Virginia Forsøgsstation har vist at Sprøjtning med visse Thiocyanater gør Frugten mere rød; det røde Farvestof er et Glykosid, Idaein.

Forsøgene i 1937 og 1938 udførtes med Haandsprøjte paa enkelte Grene, Forsøgene i 1939 med Motorsprøjte (1 Gren paa hvert Træ usprøjtet) paa adskillige kendte Sorter, hvoriblandt Mc Intosh, Delicious, Jonathan, Wealthy og Baldwin.

Det synes underordnet, hvilket Thiocyanat (Na, Ca, Mg, Ba), der anvendes, i 1939 brugtes kun Natriumthiocyanat (Natriumrhodanid), fra 0.5 til 2 Promille Styrke. Bedst Resultat naaedes (med Vintersorter) ved 2—4 Sprøjtninger i August—September.

Der er ikke opnaaet forøget Farvning af Frugten, uden at der samtidig var lidt Svidning af Bladenes Rand, evt. lidt Bladfald, men ikke fremskyndet Løvfald om Efteraaret.

Frugtens grønne Bundfarve kan blive mere gulgrøn eller gul, og den røde Farve faa en anden Karakter end Sortens normale. Korkporerne kan blive mindre udviklede end normalt. Holdbarheden paa Lager synes at være lidt forøget.

Thiocyanatet synes at kunne anvendes i Sprøjtevædske sammen med Svovlkalk, Blyarsenat eller Bordeaux, men dette er ikke prøvet ved Motorsprøjtningerne. Eftervirkning af Haandsprøjtningerne kunde ikke ses det følgende Aar.

Ernst Gram.